

[N. Neergaard.]

at der er en virkelig Trang, inden man gaar videre.

Der er talt om, at man ikke har stillet virkelige Beparelser i Udsigt. Jo, det er netop det, man har, paa det eneste Omraade, hvor der kan være Tale om det. Her er Tale om Anlæg af et kemisk-fysisk Institut og den Undervisning, der knytter sig dertil til den medicinske Forberedelseseksamen. Det er det, der foreligger, og dér har man udtrykkeligt sagt fra Regeringens Side, at vi kan spare en Tilbygning herovre, som mindst vil koste 400 000 Kr. Andet kan man i Virkeligheden ikke sige. Men enhver, der er kendt med de Vilkaar, som raader navnlig for den lægevidenskabelige studerendes Hospitalsuddannelse, vil vide, at der i Fremtiden vil kræves overordentlig betydelige Udgifter her i København, hvis vi da vil have vor Lægestand forsvarligt uddannet, saafremt ikke disse Hospitaler med Undervisning for Øje bliver anlagt i Aarhus.

Nej, det er saa langt fra, at vi her sætter os for uoverskuelige finansielle Konsekvenser, for det er meget let at overskue og meget let at afpasse Trin for Trin, saaledes at man ogsaa med fuldkommen Sikkerhed kan sige, at det i det lange Løb vil spare Staten for ikke saa lidt større Udgifter, end disse 400 000 Kr. andrager.

Det, som for mig er det væsentligste i denne Sag, er i og for sig ikke det, som jeg nys nævnte: at det efter min Mening vil være en nødvendig Aflastning af Københavns Universitet, og at det vil være en nødvendig Aflastning af Statskassen. Det, der for mig er det afgørende, det, der for mig er Kærnepunktet i dette Forslag, er, at vi endelig faar gjort en Begyndelse til en virkelig Decentralisation i aandelig Henseende her i Danmark. Der er mange Gange gjort Tilløb til det, og der har fra Rigsdagens Side været udtalt Ønsker om det med Hensyn til Landbohøjskolen, Polyteknisk Lærestanstalt og meget andet; men her er endelig en Mulighed for at gøre dette Skridt. Og det kan ikke nytte, at man taler om, at man er Ven af Decentralisation, naar man skyder fra sig den eneste Mulighed, der nu og i overskuelig Tid aabner sig for at foretage en virkelig Decentralisation.

Efter min bedste Overbevisning vil denne Universitetsundervisning i Aarhus, udvidet saaledes, som dette Lovforslag gaar ud paa, betyde en overordentlig aandelig Vinding for Jylland, og ikke blot aandelig, men ogsaa materiel. Jeg har haft mellem mine Hænder Udtalelser fra større jyske industridrivende, som taler om, med hvil-

ken Længsel de venter paa dette fysisk-kemiske Institut, for at deres Personale kan faa den videnskabelige Uddannelse, som i vore Tider er nødvendig for ethvert levedygtigt større industrielt Foretagende.

Det vil baade aandeligt og materielt være en god Pengeanbringelse, en god økonomisk Anbringelse af selv langt større Midler, end her er Tale om. Her kan vi for smaa Midler sikre os denne uvurderlige Fordel og endelig faa gjort en Begyndelse, der er mere end Ord, til den Decentralisation, som vi nu snart i en Menneskealder har snakket om her i Landet og aldrig har kunnet naa.

J. Oskar Andersen: Jeg kan fuldt ud slutte mig til, hvad den ærede foregaaende Taler sagde om det Lovforslag, der her foreligger. Jeg kan i og for sig ikke gøre det bedre og kunde for saa vidt ganske have undladt at tage Ordet, hvis det ikke var, at jeg føler mig som Repræsentant for Studenterne og for Universitetet og mener, at der ved denne Sags Afgørelse ogsaa bør høres et Ord fra en Mand, der repræsenterer Undervisningen af de unge.

Mig forekommer det, at det, der til syvende og sidst er Hovedsagen her, er, at man ikke kan lade det gaa videre, saaledes som det gaar i Øjeblikket, med den Studentermasse, vi har ved Københavns Universitet, de Undervisningsmidler vi har, og de Lærerkrafter, vi har til at undervise. Det forekommer mig, at man maa gøre sig klart her i dette høje Ting, at naar man har gennemført en Lovgivning, som medfører, at vi aarlig faar denne Masse af Studenter ind til Københavns Universitet, og det viser sig praktisk umuligt at skaffe dem Plads og Undervisning, er det Rigsdagens Pligt at sørge for, at der skaffes saadanne Forhold til Veje, at de virkelig faar den Undervisning, de har Krav paa; og dette vil jo, i hvert Tilfælde hvis det skal ske ved Københavns Universitet, betyde saadanne Udgifter, at man maa være klar over, at det vil blive en meget kostbar Historie.

Nu er det altsaa, at man fra Ministeriets Side forelægger et Lovforslag, som et Mindretal i Udvalget med en vis Haan betegner som et Aflastningsforslag. Det er det; og det er det, som er det gode ved det, men det synes, som om man betragter det som noget, der i og for sig gør Forslagets Værdi ringere.

Naar man siger, at man vil faa en Filial af Københavns Universitet, en Skygge af det eller saadant noget, forekommer det